

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/88/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818201761
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8818201761.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, AK Mýtna 48, Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: Z. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. N. XXX/XX, D. H., o zaplatenie 2.080,47 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 11Csp/91/2018-112 zo dňa 09.01.2019 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku III. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku IV. o trovách konania.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.375,55 Eur spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.375,55 Eur od 01.09.2015 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných splátkach vo výške 20,- Eur mesačne, ktoré sú splatné vždy do konca toho ktorého mesiaca počnúc dňom nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku pod následkami straty výhody splátok pri omeškaní sa s niektorou zo splátok.

2. Konanie v časti o zaplatenie sumy 32,16 Eur spolu s príslušenstvom zastavil.

3. Žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

4. Vyslovil, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania vo výške 32 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom I. inštancie v samostatnom uznesení.

5. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. §§ 1 ods. 2; 2 písm. a), b); 9 ods. 1, 2; 11 ods. 1 až 3 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, §§ 39; 52 ods. 1, 2; 53 ods. 1 až 4; 54 ods. 1, 2; 517 ods. 1, 2; 524 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1, 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

6. Konštatoval, že v danej právnej veci zistil, že pôvodný veriteľ, spoločnosť Consumer Finance Holding. a.s. a žalovaná ako klient uzavreli dňa 01.08.2014 zmluvu o poskytnutí pôžičky, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky vo výške 2808,62 Eur. Žalovaná sa zaviazala tento úver splatiť v 120 mesačných splátkach vo výške 59,21 Eur. Medzi zmluvnými stranami bola dohodnutá ročná úroková sadzba 25,10%. RPMN bola od 25,10%. Priemerná RPMN bola 17,94%. Prvá splátka bola splatná dňa 20.09.2014 a posledná bola splatná 8/2019.

7. Z listu zo dňa 26.08.2015 v spojení s upomienkou zo dňa 27.06.2015 vyplýva, že veriteľ, pôvodný žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť všetkých splátok bez uvedenia konkrétnych ustanovení, podľa ktorých tak urobil. Vyzval žalovanú na úhradu celkovej dlžnej sumy v súlade s obchodnými podmienkami zmluvy.

8. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že medzi pôvodným veriteľom a žalovanou bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne uvádza, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádzal z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

9. Z predložených listinných dokladov mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaná v prospech veriteľa uhradila finančné prostriedky vo výške 1.433,07 Eur. Taktiež bolo preukázané, že úver bol veriteľom zosplatnený. Počas konania zmluvou o postúpení pohľadávky bola predmetná pohľadávka postúpená na súčasného žalobcu.

10. Podľa obsahu zmluvy medzi stranami bol dohodnutý úrok 25,10 % ročne. Súd prvej inštancie zisťoval výšku úrokovej sadzby z úverov obdobných v rozhodnom období na internetovej stránke Národnej banky Slovenska a zistil, že výška pri obdobných úveroch v rozhodnom období bola 10,66 % ročne. Dohodnutá výška v danom prípade predstavuje viac ako dvojnásobok výšky úrokovej sadzby, za ktorú poskytovali banky úvery v rozhodnom čase, teda v čase uzavretia zmluvy. Dohodu o úroku tak vyhodnotil ako rozpornú s dobrými mravmi, a preto túto časť zmluvy považoval za neplatnú. Z neplatnej dohody nemôže vzniknúť právo na plnenie Poukázal na § 390 OZ a rozhodnutie NS SR sp. zn. 1MCdo/1/2009 zo dňa 31.07.2009. Vzhľadom na uvedené závery súd prvej inštancie považoval dohodu o úrokoch vo výške 25,10% za absolútne neplatnú, nakoľko sa prieči dobrým mravom. Takto dohodnutú odplatu považoval aj za neprimeranú v zmysle § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka.

11. Keďže úver bol poskytnutý vo výške 2808,62 Eur a súd prvej inštancie ho považoval za bezúročný z vyššie uvedených dôvodov, a úhrady boli v sume 1.433,07 Eur, dlh žalovanej ustálil vo výške 1.375,55 Eur. V tejto časti považoval súd prvej inštancie žalobu za dôvodnú a preto jej vyhovel.

12. Zvyšok pohľadávky uplatnenej žalobcom v žalobe súd prvej inštancie, a to nad sumu 1.375,55 Eur, považoval za neopodstatnenú z vyššie uvedených dôvodov. Keďže považoval úver za bezúročný, konštatoval, že žalobca má nárok len na vrátenie nesplatennej časti úveru. Mal za to, že ku dňu 01.09.2015 bola žalovaná v zmysle listu z 26.08.2015 v omeškaní, a preto priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania v ním požadovanej zákonnej výške, ale len zo sumy, ktorú žalobcovi priznal ako dôvodnú, pričom prihliadal na postupné čiastočne úhrady žalovanej počas konania tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku a ako to uviedol žalobca vo svojom vyjadrení. Zvyšok nároku žalobcu na úroky z omeškania ako nedôvodný zamietol.

13. Súd prvej inštancie považoval žalobu za nedôvodnú čiastočne, a to čo do istiny nad sumu 1.375,55 Eur, keďže dohodu o úrokoch vyhodnotil ako neplatnú a tak konštatoval, že žalobca má nárok len na vrátenie zvyšku sumy poskytnutého spotrebiteľského úveru bez úrokov. Za nedôvodnú považoval preto aj žalobu v časti úroku z omeškania z nepriznanej sumy, pretože ak nie je dôvodná istina, nie je dôvodný ani úrok z omeškania z nej.

14. Ohľadom sumy 32,16 Eur spolu s príslušenstvom vzal žalobca žalobu čiastočne späť ešte pred začatím pojednávania vo veci samej. Na základe uvedeného preto súd prvej inštancie konanie v tejto časti v zmysle §§ 144, 145 a 146 CSP zastavil.

15. Súd prvej inštancie na žiadosť žalovanej po prehodnotení jej pomerov, povolil uhradiť dlh v primeraných splátkach tak, ako to uviedol do výroku rozsudku.

16. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie právne podľa ust. §§ 255 ods. 1, 256 ods. 1 a 262 ods. 2 CSP. Konštatoval, že žalobu čiastočne zamietol a čiastočne jej vyhovel. Po prepočte bol úspešnejší žalobca vo výške 66%, žalovaná vo výške 34%, a preto má žalobca nárok na náhradu trov konania v pomere svojho úspechu, t.j. 32% (66%-34%) s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej v samostatnom uznesení.

17. Proti tomuto rozsudku, a to proti výrokom III. , ktorý bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a proti výroku IV. o trovách konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. V odvolaní uviedol, že výrok rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol, je v rozpore s ust. § 282 CSP. Žalovaná na pojednávaní so žalobou súhlasila, čím uznala žalovaný nárok. Žalobca v ospravedlnení neúčasti na pojednávaní zo dňa 07.01.2019 navrhol súdu I. inštancie, aby vo veci rozhodol rozsudkom pre uznanie podľa ust. § 282 CSP. Keďže boli splnené všetky procesné podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre uznanie, súd I. inštancie mal vyhlásiť tento rozsudok.

18. Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil v napadnutých výrokoch III. a IV. tak, že výrok III. zmení tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu 672,76 Eur s úrokom z omeškania 5,05% p.a. od 01.09.2015 do zaplatenia v mesačných splátkach 20 Eur, splatných vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod hrozbou straty výhody splátok pri omeškaní so zaplatením čo i len jednej splátky a výrok IV. tak, že žalobca má voči žalovanej právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

19. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná, ktorá vo vyjadrení uviedla, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu č. k. 11Csp/91/208-129 a odvolanie považuje za nedôvodné.

20. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 05.11.2019 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

21. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

22. Ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku (§ 282 CSP).

23. Tak, ako vyplýva z napadnutého rozsudku, súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu v časti uplatneného nároku na zaplatenie sumy nad priznanú sumu 1.375,55 Eur z dôvodu, že považoval dohodnutý úrok vo výške 25,10 % ročne za rozporný s dobrými mravmi a z toho dôvodu vyhodnotil zmluvu v tejto časti ako neplatnú. Vzhľadom na plnenie žalovanej vo výške 1.433,07 Eur (mínus suma po čiastočnom späťvzatí žaloby vo výške 32,16 Eur) prisúdil žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 1.375,55 Eur s príslušenstvom.

24. Z citovaného ustanovenia § 282 CSP vyplýva, že súd rozhodne na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku, ak žalovaný uzná nárok alebo jeho časť uplatnený žalobcom.

25. Rozsudok na základe uznania nároku prichádza do úvahy v prípade, ak kedykoľvek počas konania žalovaný pred súdom uzná nárok uplatnený žalobou, prípadne jeho základ. Uznanie nároku je tak procesným úkonom žalovaného, čo v praxi znamená, že uznanie nároku je účinné jedine ak sa urobí vo vzťahu k súdu.

26. Súd môže rozhodnúť rozsudkom na základe uznania nároku v prípade, ak kedykoľvek počas konania žalovaný pred súdom uzná nárok uplatnený žalobcom, prípadne jeho základ. Uznanie nároku pritom je treba považovať za procesný úkon žalovaného. Pritom uznanie nároku voči súdu je možné uskutočniť vo všetkých procesných formách predpísaných zákonom pre podania strán sporu. Pritom k rozsudku na základe uznania nároku môže dôjsť jedine na základe výslovného procesného prejavu žalovaného v konaní, a to v ktoromkoľvek jeho štádiu, až do právoplatného skončenia veci.

27. Ak dôjde k uznaniu nároku žalovaným, súd neskúma hmotnoprávne predpoklady takéhoto uznania. V sporovom, teda kontradiktórnom konaní, je procesná zodpovednosť za vedenie sporu na stranách sporu. Súd preto sa obmedzí iba na konštatovanie, že žalovaný uznal nárok uplatnený žalobou. Na uvedené nadväzuje ust. § 285 CSP, podľa ktorého odôvodnenie rozsudku pre uznanie nároku obsahuje len stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre uznanie nároku.

28. Odvolací súd konštatuje, že v danom prípade neboli splnené podmienky na to, aby súd mohol rozhodnúť vo veci rozsudkom pre uznanie podľa § 282 CSP. Žalovaná na pojednávaní dňa 09.01.2019 uviedla, že so žalobou súhlasí. Teda jej prejav nebol natoľko určitým, aby ho bolo možné ako uznanie nároku posúdiť. Jednoznačne teda možno usúdiť, že žalovaná neuznala pred súdom nárok uplatnený žalobou ani čo do jeho základu, ani čo do jeho výšky. Nebolo preto možné rozhodnúť vo veci rozsudkom podľa § 282 CSP. Uvedený výklad je podporený aj vyjadrením žalovanej k odvolaniu žalobcu, v ktorom uviedla, že s napadnutým rozhodnutím sa stotožňuje a odvolanie považuje za nedôvodné.

29. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že postup súdu prvej inštancie, ktorý vo veci nerozhodol rozsudkom na základe uznávacieho prejavu žalovanej bol správny.

30. Správnemu rozhodnutiu o veci samej zodpovedá aj správne rozhodnutie o trovách konania. V prvoinštančnom konaní bol žalobca úspešný v rozsahu 32 %, preto má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v tomto rozsahu.

31. Preto odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti v súlade s ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

32. V odvolacom konaní doručil subjekt Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Bratislava návrh na pribratie do konania.

33. Odvolací súd vyzval dňa 18.09.2019 žalovanú na oznámenie, či súhlasí s tým, aby na ochranu jej práv vystupovalo predmetné združenie ako osobitný subjekt na jej strane. Žalovaná na výzvu odvolacieho súdu nereagovala, preto odvolací súd s predmetným subjektom nekonal.

34. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd postupom podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že stranám sporu nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorej však zo spisu žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevyplyvajú. V odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Súd preto vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Správnosť takého rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp. zn. 6Cdo/544/2015.

35. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).